

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120407062
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6120407062.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Jany Dudíkovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., A. D. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Luciou Bakošovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Šafárikova 20, IČO: 50 399 993, o zaplatenie 3.667,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 11Csp/4/2021-310 zo dňa 21. októbra 2022

rozhodol:

I. M e n í rozsudok vo výroku pod č. I. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.667,61 eur s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.924,31 eur od 25.3.2020 do zaplatenia, ktoré povoľuje žalovanej proti žalobcovi splácať v 100-eurových mesačných splátkach splatných vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

II. M e n í rozsudok vo výrokoch pod č. II. a III. tak, že žalobcovi proti žalovanej priznáva 100% nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

III. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanej 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu, ktorou žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 3.667,61 eur s 8% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.924,31 eur od 25.3.2020 do zaplatenia a priznal mu nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa

23.5.2012 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastával názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 2.12.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 1.12.2019. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3.667,61 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.924,31 eur, z riadneho úroku vo výške 637,24 eur, z úroku z omeškania vo výške 82,06 eur a z poplatkov vo výške 24,00 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky, pričom žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonala nasledujúce úhrady. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25.3.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Na základe podanej žaloby tamojší súd dňa 11.11.2020 pod sp. zn. 22Up/1939/2020 vydal platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3.667,61 eur s príslušenstvom. Žalovaná proti platobnému rozkazu podala odpor, v ktorom uviedla, že úroky a poplatky považuje za neplatné, nakoľko nie sú súčasťou zmluvy. Nesúhlasila s uplatnenou výškou úrokov z omeškania vo výške 8,00 %, ktorá je neprimerane vysoká. Ďalej uviedla, že dlžnú pohľadávku nespochybňuje a bola ochotná uhradiť zvyšnú časť neuhradeného úveru vo výške 2.924,31 eur z dôvodu uznania. Vzhľadom na uvedené sa s nárokom žalobcu stotožňovala len čiastočne a žiadala, aby súd nariadil v predmetnej veci pojednávanie a po vykonaní dokazovania vydal rozhodnutie, ktorým povolí žalovanej predmetný dlh splatiť v rovnomerných splátkach s tým, že žalobca v prípade nepriaznivej finančnej situácie žalovanej, na ktorú v podanom odpore poukazovala, bol ochotný pristúpiť k úhrade pohľadávok formou pravidelných mesačných splátok, ktoré budú primerané k celkovej výške uplatnenej pohľadávky.

4. Súd prvej inštancie vo veci už rovnako rozhodol rozsudkom, proti ktorému podal odvolanie žalobca s tým, že Krajský súd v Košiciach v zrušujúcom uznesení č.k. 3CoCsp/65/2021-285 zo dňa 21.9.2023 uviedol, že je potrebné vec opätovne meritórne preskúmať, berúc do úvahy konkrétne skutočnosti vo veci, ako aj vznesenú námietku premlčania s tým, že rozhodnutie je potrebné odôvodniť tak, aby spĺňalo zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, pričom žalovaná mala za to, že nárok je nedôvodný, keďže je premlčaný, súd prvej inštancie po vrátení veci opätovne vec preskúmal a zistil, že dňa 23.5.2012 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., v právnom postavení veriteľa, a žalovanou, v právnom postavení dlžníka, uzavretá zmluva o úvere č. 5028875311, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej titulom zmluvy o postúpení, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, zo dňa 24.3.2020, uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkom. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4.500,00 eur, ktorý sa žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 120 pravidelných mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc 20.7.2012, vo výške 72,52 eur mesačne, pri úrokovej sadzbe 11,90 % ročne, RPMN 14,67 % a priemernej RPMN 14,11 % s tým, že celková výška nákladov žalovanej činila sumu 8.396,62 eur. Dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 20.6.2022. Svoj záväzok si žalovaná neplnila riadne a včas, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný, túto skutočnosť právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej listom zo dňa 2.12.2019. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila. Jednotlivé splátky a ich spôsob započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu vykonala dňa 16.5.2017. Súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvoril

so žalovanou spotrebiteľskú zmluvu o úvere, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 4.500,00 eur. Konštatoval, že v konaní nebolo sporným poskytnutie úveru, pričom nebola sporná ani skutočnosť že žalovaná svoje povinnosti riadne a včas neplnila, čo bolo dôvodom právneho predchodcu žalobcu na zosplatnenie úveru, ako aj to, že žalovaná porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej z predmetnej zmluvy, keď túto uzavrela za účelom získať peňažné prostriedky, ktoré sa zaviazala splácať žalobcovi v mesačných splátkach, nesporná bola aj výška uhradených finančných prostriedkov žalovanou s tým, že žalovaná nerozporovala ani výšku odplaty na základe zmluvy a nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní predstavuje zvyšnú časť istiny úveru vo výške 3.667,61 eur, ktorú žalovaná žalobcovi neuhradila, aj keď dňa 23.5.2021 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., v právnom postavení veriteľa, a žalovanou, v právnom postavení dlžníka, uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver.

6. Súd prvej inštancie v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu, aj keď v prvom rozhodnutí, ktorý bol zrušený odvolacím súdom už vo veci samej, pre nepreskúmanie náležitej námietky premlčania, mal súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd za to, že aktívna vecná legitímácia žalobcu je daná, súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že z výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 30.10.2019 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že je v omeškaní so splácaním dlhu ku dňu 30.10.2019 vo výške 1.079,00 eur a vyzval ju k splateniu dlžnej sumy do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy, ale doručovanie výzvy žalovanej taktiež žalobca nepreukázal. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2.12.2019 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že banka vyhlásila ku dňu 1.12.2019 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy, ale doručenie oznámenia žalovanej žalobca nepreukázal. Z pokusu o zmier zo dňa 23.9.2020 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 3.784,26 eur najneskôr do 3.10.2020, ale doručovanie oznámenia preukázal len kópiou podacieho hárku č. EPH212091812 s tým, že listom zo dňa 31.3.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávka z úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020. V znení právneho posúdenia sporu v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, keďže žalobca predložil súdu výzvu z 30.10.2019 a výzvu z 16.12.2019, v ktorých jeho právny predchodca vyzýva žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní od odoslania tejto výzvy s tým, že zo žiadnych dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by výzvy boli doručované žalovanej, že by sa dostali do jej dispozičnej sféry a mohla sa oboznámiť s ich obsahom s poukazom na citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v bode 39., po právnom posúdení sporu aj v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 8, 9 OZ, § 524 ods. 1, 2 OZ, § 526 ods. 1 OZ, ako aj § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 39 OZ súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v spore nepreukázal, aby výzva, ktorou upozornil žalovanú na omeškanie s platením splátok a zároveň na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a tiež oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej, ktorá by sa s týmto mohla oboznámiť, čím nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo znemožňovalo postúpenie pohľadávky, ktoré je tak neplatné v zmysle ust. § 39 OZ. Z týchto dôvodov preto súd pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu zamietol a vznesenou námietkou premlčania sa opäť už nezaoberal.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP, § 251 CSP, § 255 ods. 1 CSP, § 257 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP a o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže žalovaná bola v prvoinštančnom konaní úspešná. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 3 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov o konania v rozsahu 100%, nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní celkom úspešný. Dodal, že strany netvrdili a ani súd nevezhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

8. Proti rozsudku vo výrokoch pod č. I. a II. podal odvolanie žalobca v zákonnej lehote (včas). Uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, keďže mal za to, že má vo veci aktívnu vecnú legitímáciu, nakoľko splnil právny predchodca žalobcu zákonné predpoklady podľa § 92 ods. 8

zákona o bankách. V tejto súvislosti poukazoval na to, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (žalovaná bola nepretržite v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi najneskôr od 23.1.2019, kedy naposledy titulom úveru uhradila postupcovi plnenie vo výške 72,00 eur, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 24.3.2020). Žalovaná bola tak v omeškaní viac ako 365 dní (spolu 592 dní podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky). Zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola postupcom opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to okrem iných výziev aj 1. výzvou na zaplatenie zo dňa 30.10.2019 pred zosplatením úveru, 2. výzvou zo dňa 2.12.2019 (označenou ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“), ku ktorej žalobca predložil aj doklad o odoslaní – doručku, 3. výzvou zo dňa 16.12.2019 pred postúpením pohľadávky. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Žalobca sa nestotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal doručenie vyššie uvedených výziev žalovanej, pričom doručovanie predmetných výziev nebolo počas celého konania sporné a nenamietala to ani protistrana. Skutkové tvrdenia žalobcu rozporoval výlučne súd a až z napadnutého rozhodnutia sa žalobca dozvedel, že súd vníma viaceré skutočnosti ohľadom doručovania výziev za sporné. Z nespornosti skutkového stavu preto žalobcovi ani len nemohla vzniknúť povinnosť uvádzať ďalšie skutkové tvrdenia a dopĺňať dokazovanie, keď doručovanie až do vydania rozhodnutia vo veci samej sporné nebolo. Ani zo zápisnice z pojednávania zo dňa 21.10.2022 vôbec nevyplýva, že by boli sporné akékoľvek otázky ohľadom doručovania výziev, a preto žalobca v tomto smere ani priamo na pojednávaní nenavrhol doplnenie dokazovania, napr. predložením dokladov o odoslaní, resp. doručení uvedených výziev (doručeníek). Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevyšporiadal so skutočnosťou, že žalobca k žalobe pripojil aj výzvu zo dňa 2.12.2019, ktorou postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky a ku ktorej predložil aj doklad o doručení – doručku. Táto výzva (ktorú si žalovaná osobne prevzala dňa 6.12.2019) je zároveň upozornením pred zosplatením podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a výzvou na zaplatenie v lehote nie kratšej ako 15 dní. Rovnako žalobca predložil súdu výzvu z 30.10.2019 a výzvu zo 16.12.2019, ktorými jeho právny predchodca vyzýva žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní od odoslania tejto výzvy. Dával do pozornosti v tomto smere aj uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9CoCsp/81/2020 zo 16.3.2021, ktoré vychádza z tej skutočnosti, že ide o nespornú skutočnosť v zmysle § 151 ods. 1 CSP, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 6CoCsp/16/2022 zo dňa 28.6.2022. Preto mal za to, že uplatnený nárok riadne preukázal a súd nevyužil postup v zmysle § 295 CSP, keď len zamietol žalobu pre neunesenie dôkazného bremena. Navrhol v celom rozsahu žalobe vyhovieť a to rozsudkom pre uznanie nároku, resp. v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že podpis na doručke jej nepatrí a osobne listinu neprevzala, pričom naďalej absentuje preukázanie doručenia výzvy žalobcu zo dňa 30.10.2019 a výzvy zo dňa 16.12.2019, čím žalobca nepreukázal platné zosplatenie úveru a ani platné postúpenie pohľadávky. Navrhovala jej priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalovaná podala odvolanie proti výroku pod č. III. napadnutého rozsudku včas. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, keďže považovala napadnuté rozhodnutie v časti výroku o trovách odvolacieho konania za nezákonné a nesprávne. Mala za to, že na jej strane sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP a súd mal podrobnejšie preveriť jej pomery, keďže je v pozícii spotrebiteľa a žalobca je právnickou osobou zaoberajúcou sa vymáhaním pohľadávok, kde je nerovnosť strán sporu. Žalovaná je zamestnaná ako učiteľka u zamestnávateľa Základná škola s VjM Materskou školou VjSaM, Lipová 115, 049 41 Krásnohorské Podhradie, a jej mesačný príjem činí 1.098,94 eur (viď príloha výpis z účtu). Jedná sa o jediný príjem, ktorý žalovaná má. Z tejto sumy uhrádza mesačne náklady na bývanie v sume 180,00 eur inkaso (150,00 eur + 30,00 eur doplatok, viď výpis z účtu), cca. 95,00 eur až 98,00 eur kreditná karta mesačne, telefón cca 30,00 eur (mení sa podľa prevolaných minút), internet - free zona 15,90 eur mesačne, digi televízia cca 10,10 eur mesačne, povinné zmluvné poistenie na automobil vo výške 37,41 eur, pohonné hmoty mesačne cca 100 až 150 eur. Žalovaná má maloleté dieťa, ktoré navštevuje základnú školu Jura Hronca v Rožňave. Dcére mesačne uhrádza sporenie AMUNDI vo výške 50,00 eur, obedy pre dcéru cca 52,32 eur mesačne, tanečná mesačne 8,00 eur, mimoškolská aktivita – kone, na ktoré chodí dcéra týždenne 40,00 eur je vyplácaná v hotovosti na ruku. Ďalej sú to bežné výdavky na potraviny, ošatenie, obuv, drogériu, lieky pre dcéru, ktorá trpí alergiou na potraviny. Žalovaná má výdavky na advokátske služby, v konaní o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktoré konanie prebieha na Okresnom súde Košice II pod sp.

zn. 11Cpr/44/2018. Okrem toho žalovaná uhrádza úver vo výške 255,00 eur mesačne. Voči žalovanej sa vedie súdne konanie, predmetom ktorého je zaplatenie 4.892,02 eur s prísl., vedené pred Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 19Csp/19/2021. V predmetnom konaní bol vydaný rozsudok a žalovaná bola zaviazaná uhrádzať istinu s úrokmi v mesačných splátkach po 100,00 eur. Jej príjem je nízky, má množstvo výdavkov, preto sa nachádza vo finančnej tiesni, čím je rozhodnutie súdu v časti výroku pod č. III. neprímerane tvrdé a neadekvátne. Navrhovala zmeniť výrok pod č. III. a žiadnej zo strán nepriznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O uvedených skutočnostiach predložila aj doklady, ktoré tvoria prílohu jej podania.

11. Žalobca mal za to, že tvrdenia ohľadom nepriaznivej majetkovej situácie žalovanej nie sú dostatočne preukázané, keďže z výpisov z účtov nie je zrejmé, či uvedený priznaný príjem je len jediným príjmom žalovanej. Preto žalobca navrhoval vo vzťahu k výroku pod č. III. napadnutého rozsudku, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, s čím ale nesúhlasila žalovaná, keďže mala za to, že na jej strane sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP s odkazom na jej odôvodnenie učinené v podanom odvolaní.

12. Žalobca v ďalšom podanom vyjadrení zotrval na tom, že tvrdenia žalovanej nie sú preukázané s tým, že v prílohe predložil

- podací hárok a potvrdenie z pošty o doručení Výzvy zo dňa 30.10.2019 preukazujúce, že danú zásielku si žalovaná prevzala dňa 6.11.2019

- podací hárok a potvrdenie z pošty o doručení Výzvy zo dňa 16.12.2019 preukazujúce, že danú zásielku si žalovaná prevzala dňa 20.12.2019 a preto si žalovaná na adrese A. D. X, XXXXX C. poštové zásielky preberá, pričom tieto skutočnosti neboli doteraz v konaní sporné, ich preukázanie nemožno považovať za novoty v odvolacom konaní.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu proti výrokom rozsudku pod č. I. a II. a žalovanej proti výroku rozsudku č. III., ako podané včas a oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, na pojednávaní, ktoré nariadil odvolací súd z dôvodu potreby zopakovania a doplnenia dokazovania vo veci v zmysle ust. § 384 ods. 1, 2 a § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1,2 CSP a § 379 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a nakoľko neboli splnené podmienky na potvrdenie a ani na zrušenie napadnutého rozsudku, v zmysle § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil a nanovo rozhodol aj o nároku na náhradu konania v zmysle § 396 ods. 2 CSP, nakoľko nemal za splnené zákonné predpoklady v zmysle ust. § 257 CSP s tým, že z dôvodu preukázanej finančnej tiesne žalovanej povolil žalovanej žalobcovi priznanú istinu s príslušenstvom zaplatiť v splátkach v zmysle § 232 ods. 4 CSP, s čím aj žalobca súhlasil v podanom vyjadrení k odporu žalobkyne, v ktorom žalobkyňa súhlasila so zaplatením istiny a požiadala o povolenie svoj dlh žalobcovi uhradiť v splátkach z dôvodu finančnej tiesne.

14. Verejné pojednávanie sa konalo na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.2.2024 o 10.00 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II. posch., pričom miesto a čas pojednávania bolo oznámené stranám sporu doručením predvolania na pojednávanie minimálne 5 dní pred termínom pojednávania na odvolacom súde.

15. Žalobkyňa odvolanie proti napadnutému rozsudku odôvodnila v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

19. S poukazom na hore uvedené skutočnosti sú vo veci dané namietané odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP zo strany žalobcu.

20. Odvolací súd v zmysle § 384 ods. 1, 2 CSP, keďže mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakoval a doplnil, pričom na nariadené pojednávanie predvolal strany sporu, ako aj ich právnych zástupcov a keďže pojednávania sa zúčastnili len právni zástupcovia strán sporu, ktorí neprítomnosť strán sporu riadne a včas ospravedlnili, odvolací súd konal v neprítomnosti žalobcu a žalovanej v zmysle § 378 ods. 1 a § 180 CSP.

21. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu záveru o tom, že žalobca v spore nemá aktívnu vecnú legitimáciu.

22. Ako prvé ale odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR o nerešpektovaní povinnosti súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP, ktorým je viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu (nález Ústavného súdu SR č.k. III.ÚS 570/2023-30 zo dňa 21.12.2023), nakoľko súd do vydania daného rozhodnutia vo veci mal za to, že v spore je daná aktívna vecná legitimácia, čím sú v spore splnené zákonné predpoklady v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Súd prvej inštancie ale až v napadnutom rozhodnutí uviedol, že výzvy viažuce sa k naplneniu zákonných predpokladov v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách viažuce sa k vydaným výzvami, a to výzve, ktorou mal upozorniť žalovanú na omeškanie s platením splátok a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa nedostali do dispozičnej sféry žalovanej, že čím je aj postúpenie pohľadávok na žalobcu neplatné v zmysle § 39 OZ, a to bez bližšieho odôvodnenia so zreteľom na konkrétne skutočnosti sporu, ako aj v znení procesného postupu súdu v prípade vymedzenia sporných a nesporných skutočností, čo malo vplyv na nesprávne právne posúdenie veci, keďže je potrebné apelovať na to, že každý spor je potrebné vyhodnotiť v zmysle § 191 a nasl. CSP so zreteľom na konkrétne skutočnosti, ako aj na naplnenia zákonných predpokladov riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, a to čo sa týka vyhodnotenia dokazovania ako aj právneho posúdenia veci, ktoré vychádza z platnej judikatúry, ako aj ustálenej rozhodovacej praxe súdov, čo ale súd prvej inštancie neučinil, keďže len konštatoval, že žalobca v spore nepreukázal, aby výzva, ktorou upozornil žalovanú na omeškanie s platením splátok a zároveň na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a tiež oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej, ktorá by sa s týmto mohla oboznámiť.

23. Preto odvolací súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie, čo sa týka vyhodnotenia sporných skutočností, keďže doručovanie sporných listín je relevantné pre rozhodnutie vo veci s dopadom aj na správne právne posúdenie veci, ktoré je vždy vecou súdu.

24. Na nariadenom pojednávaní odvolací súd vychádzal z prednesov právnych zástupcov strán sporu, keďže strany sporu ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní a požiadali o rozhodnutie v spore v ich neprítomnosti, čím mal odvolací súd za to, že boli splnené podmienky, aby vo veci konal a rozhodol a po oboznámení listín tvoriacich obsah spisu, t.j. žaloby, vydaného platobného rozkazu, odporu proti platobnému rozkazu, v ktorom žalovaná uviedla, že uznáva nárok žalobcu len čiastočne, čo sa týka zaplata istiny a zároveň požiadala o splatenie dlhu v mesačných splátkach s tým, že len nesúhlasila s uplatnenou výškou úrokov z omeškania 8 %, keďže je vysoký a zaužívaný v obchodnoprávných vzťahoch, pričom v danom prípade ide o spotrebiteľskú vec a možno dohodnúť úroky z omeškania len najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Taktiež uviedla, že žalovaná suma vo výške 3.667,61 eur pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 2.924,31 eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 637,24 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 82,06 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 24,00 eur s tým, že namietala aj dôvodnosť zaplata poplatkov a úrokov, keďže ich nepovažovala za platne dojednané, nakoľko nie sú súčasťou zmluvy a boli zahrnuté len do všeobecných obchodných podmienok, ktoré nespĺňajú podmienku písomnej formy, keďže musia byť individuálne dojednané. Bola ochotná uhradiť zvyšnú časť neuhradeného úveru vo výške 2.924,31 eur, ale s prihliadnutím na svoju sociálnu a majetkovú situáciu požiadala o umožnenie dlh zaplatiť žalobcovi vo forme splátok v rovnomerných mesačných splátkach.

25. Na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 14.5.2021 na č.l. 204 a č.l. 205 spisu, keďže žalobkyňa na pojednávaní prítomná nebola, jej právna zástupkyňa uviedla, že žalovaná doposiaľ na úver uhradila sumu 5.642,26 eur s tým, že podľa zmluvy celkové náklady úveru predstavujú sumu 8.396,60 eur a žalovaná za úver uhradí sumu vo výške 8.702,40 eur, keďže celkové náklady žalovanej sú vo výške 4.202,40 eur, preto dojednania v úverovej zmluve, čo sa týka celkovej čiastky sú v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľoch, keďže uvádzajú nesprávnu celkovú výšku nákladov v neprospech spotrebiteľa, keďže skutočná výška je vyššia, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a preto zotrvala na zamietnutí podanej žaloby. V predbežnom právnom posúdení v zmysle § 181 ods. 2 CSP súd prvej inštancie uviedol, že má za to, že predmetná zmluva bola uzavretá platne a obsahuje všetky podstatné náležitosti a rovnako aj podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti tohto úveru a jeho postúpenia, ktoré je súd povinný skúmať „ex off“o. S poukazom ale na doposiaľ uhradenú sumu mal za to, že žaloba je nedôvodná a mieni ju zamietnuť, s čím súhlasila právna zástupkyňa žalovanej na rozdiel od vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu. Z dôvodu, že výška RPMN prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty a je v neprospech spotrebiteľa, aj súd prvej inštancie rozsudkom 11Csp/4/2021-208 zo dňa 14.5.2021 žalobu zamietol, aj keď mal za to, že spotrebiteľská zmluva bola uzavretá platne a obsahuje všetky podstatné náležitosti. Konštatoval, že boli splnené všetky podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti tohto úveru a jeho postúpenia, pričom žalovaná doposiaľ na úver uhradila sumu 5.642,26 eur, podľa zmluvy celkové náklady úveru predstavujú sumu 8.396,62 eur. Prepočtom výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve s počtom splátok však je zrejmé, že žalovaná mala na úver uhradiť sumu vo výške 8.702,40 eur, a teda celkové náklady žalovanej predstavujú sumu vo výške 4.202,40 eur. Aj po odpočítaní poistenia, ktoré nebolo podmienkou poskytnutia úveru celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 8.408,40 eur. Z uvedeného je tak nepochybné, že v úverovej zmluve nie je uvedená správne celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nesprávnej celkovej výšky nákladov, v tomto prípade v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v zmluve uvádzaná výška je v skutočnosti vyššia, mal podľa súdu prvej inštancie za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

26. Z dôvodu podaného odvolania žalobcu, keďže žalobca sa nestotožnil s rozhodnutím súdu a zamietnutím žaloby podal žalobca odvolanie s tým, že odvolací súd uznesením 3CoCsp/65/2021-285 zo dňa 6.7.2022 zrušil hore uvedený rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom konštatoval, že v zmluve o úvere je určito a zrozumiteľne určená celková výška poskytnutého úveru, výška a typ úrokovej sadzby, počet splátok, výška splátky, jej frekvencia, lehota splatnosti jednotlivých splátok, lehota splatnosti prvej splátky a poslednej splátky, celková suma, ktorú je žalovaná povinná v súvislosti s úverom zaplatiť, ako aj ročná percentuálna miera nákladov, vrátane predpokladov, použitých na jej výpočet. Podľa názoru odvolacieho súdu takto stanovené zmluvné podmienky bez ťažkostí a s istotou umožňovali žalovanej ako spotrebiteľovi poznať všetky podmienky pre budúce plnenie zmluvy a identifikovať rozsah svojho záväzku, vrátane poplatku za poistenie a iných poplatkov a pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že Zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch, ktorý je správne vo výške 8.408,40 eur a nie 8.396,62 eur podľa zmluvy, je v sume 11,78 eur rozdiel nie až

tak zanedbateľný, tu ale treba apelovať na to, že pri výpočte celkovej čiastky, ktorú bola povinná žalovaná zaplatiť bolo potrebné vychádzať zo znenia bodu 5.5.3. Obchodných podmienok, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, čo treba zohľadniť aj v danom spore.

27. Odvolací súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX, vyhlásením k podmienkam pre vznik poistenia, Obchodnými podmienkami pre úver, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 31.3.2020, predpisom splátok, Sadzobníkom poplatkov, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 30.10.2019, výzvou zo dňa 16.12.2019, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2.12.2019, pokusom o zmier zo dňa 23.9.2020, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 25.5.2012, doručenkou na č.l. 360, podacími lístkami, ako aj doporučenými listami, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovanej, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

28. Dňa 23.5.2012 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., v právnom postavení veriteľa, a žalovanou, v právnom postavení dlžníka, uzavretá Zmluva o úvere č. 5028875311, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej titulom zmluvy o postúpení, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, zo dňa 24.3.2020, uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkom. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4.500,00 eur. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 120 pravidelných mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc 20.7.2012, vo výške 72,52 eur mesačne, pri úrokovej sadzbe 11,90 % ročne, RPMN 14,67 % a priemernej RPMN 14,11 % s tým, že celková výška nákladov žalovanej činila sumu 8.396,62 eur. Dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 20.6.2022. Svoj záväzok si žalovaná neplnila riadne a včas, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný, túto skutočnosť právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej listom zo dňa 2.12.2019 (viď doručenka na č.l. 360 spisu). Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila. Jednotlivé splátky a ich spôsob započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu vykonala dňa 16.5.2017. Žalobca odvodzuje svoj nárok v časti o zaplatenie 3.667,61 eur zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.5.2012, teda zo Zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže žalobca podľa výpisu z obchodného registra má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, pričom ide o Slovensko sporiteľňu a.s., ktorej činnosť podlieha štátnej kontrole s tým, že odvolací súd rovnako, ako aj vo svojom zrušujúcom rozsudku 3Co/232/2019 zo dňa 13.2.2020 s poukazom na rozhodovaciaj prax Súdneho dvora Európskej únie, konkrétne na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zo dňa 9.11.2016 ako aj výklad Smernice 2008/48/ES konštatuje, že v zmluve o úvere je určito a zrozumiteľne určená celková výška poskytnutého úveru, výška a typ úrokovej sadzby, počet splátok, výška splátky, jej frekvencia, lehota splatnosti jednotlivých splátok, ako aj lehota splatnosti prvej splátky a poslednej splátky, celková suma, ktorú žalovaná je povinná v súvislosti s úverom zaplatiť, ako aj ročná percentuálna miera nákladov vrátane predpokladov použitých na jej výpočet a preto uvedené skutočnosti bez ťažkostí a s istotou umožňovali žalovanej ako spotrebiteľovi poznať všetky podmienky pre budúce plnenie zmluvy a identifikovať rozsah svojho záväzku, vrátane poplatku za poistenie a iných poplatkov a pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladov, ktorý je správny vo výške 8.408,40 eur a nie 8.396,62 eur, ide o rozdiel 11,78 eur, ktorý je aj keď nie až tak zanedbateľný, je tu potrebné vychádzať aj zo znenia bodu 5.5.3 Obchodných podmienok, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, čo má vplyv na jej určitosť. Aj odvolací súd apeluje na to, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. uzatvoril so žalovanou spotrebiteľskú zmluvu o úvere, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 4.500,00 eur, pričom nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní predstavoval zvyšnú časť istiny úveru vo výške 3.667,61 eur, tvoriace nezaplatenú časť poskytnutého úveru a jeho dohodnuté úročenie, ako aj poplatky, ktoré sú zákonne uplatnené.

29. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "ObZ"), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

31. Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých finančných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§ 503 ods. 1 ObZ).

32. Podľa § 504 ObZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

33. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5 a 6 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré podľa písm. a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

35. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z. alebo ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

36. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, h/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

37. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

38. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

39. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

40. Podľa § 53 ods. 8 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

41. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

42. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

43. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

44. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

45. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

46. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (1). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (2).

47. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Odvolací súd konštatuje, že vo veci je daná aktívna vecná legitímácia strán sporu, z ktorej vychádzal už súd prvej inštancie pri svojom prvom meritórnom rozhodnutí vo veci, ktoré bolo napadnuté odvolaním

a ktoré bolo v rámci odvolacieho prieskumu zrušené, ale čo sa týka veci samej a jej meritórneho preskúmania, keďže aj v tom čase mal súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd za to, že vecná legitímácia strán sporu je daná správne s tým, že po doplnení dokazovania v rámci odvolacieho prieskumu, th. č. druhého napadnutého rozsudku odvolací súd apeluje na splnenie zákonných predpokladov v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo sa týka doručovania výzvy, ktorou upozornil právny predchodcu žalobcu žalovanú na omeškanie s platením splátok a zároveň na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a tiež oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo 90/2023 zo dňa 29.11.2023, ktorým dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave, keďže dospel k právnomu záveru o akceptácii podacích hárkov a ich podaní na poštovú prepravu na adresu žalovanej. Preto aj v danom prípade so zreteľom na konkrétne skutočnosti žalobca predložením podacích hárkov, ktorých danie na prepravu na doručenie bolo ešte potvrdené aj doporučeným listom Slovenskej pošty, sú podľa odvolacieho súdu jednoznačne dôkazom o tom, že žalovaná bola výzvou Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 30.10.2019 reálne oboznámená, že ku dňu 30.10.2019 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 1.079,00 eur, ktorú môže uhradiť najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy, o čom svedčí podací hárok č. E. a o tom, že dňa 4.11.2019 táto výzva bola daná na prepravu a dňa 6.11.2019 (viď doporučený list Slovenskej pošty) jej uvedená zásielka aj bola doručená a rovnako aj výzva Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 16.12.2019 o tom, že pohľadávka banky zo zmluvy je splatná v celom rozsahu, keďže je žalovaná v omeškaní so splácaním viac ako troch splátok s tým, že dlh predstavujú ku dňu 16.12.2019 sumu 3.500,54 eur, o čom svedčí podací hárok č. E. o podaní na poštu žalobcom dňa 18.12.2019 a doručenie výzvy žalovanej Slovenskou poštou dňa 20.12.2019, a keďže žalovaná hodnoverne nespochybnila svoj podpis na doručke svedčiacej o doručení dňa 6.12.2019, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2.12.2019 ku dňu 1.12.2019, pohľadávky vo výške 3.500,54 eur a možnosti jej úhrady do 15 dní na uvedené číslo s tým, že pohľadávka je v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok ďalej úročená, má tak odvolací súd za to, že právny predchodca žalobcu splnil zákonné predpoklady s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách s tým, že už tak ako v prvom rozhodnutí, tak aj v druhom, aj súd prvej inštancie uviedol, že právny predchodca žalobcu mal splnené všetky zákonné podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti tohto úveru a jeho postúpenie (viď bod 35. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie č.k. 11Csp/4/2021 zo dňa 14. mája 2021) a teda táto skutočnosť v spore nebola sporná a preto z nej aj odvolací súd vychádzal. Keďže zákonné predpoklady v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách boli naplnené, tak postúpenie pohľadávky neodporuje zákonu a teda nemôže ísť o neplatný právny úkon, pričom žalovaná mohla dlžné platby uhrádzať aj naďalej pôvodnému veriteľovi.

50. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie, uvedená skutočnosť nebola predmetom odvolacieho prieskumu, keďže išlo o nespornú skutočnosť, nakoľko pasívna vecná legitímácia v spore vyplýva z právneho vzťahu právneho predchodcu žalobcu a žalovanej titulom zmluvy o úvere, ako aj zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.5.2012 na č.l. 16 spisu, preto je žalovaná v spore vecne správne legitímovaná s odkazom aj na platné postúpenie predmetnej pohľadávky.

51. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania, má odvolací súd za to, že námietka premlčania, vznesená zo strany žalovanej nie je dôvodná, keďže pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou), nakoľko každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a pre každú z nich plyní trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ samostatne. V súvislosti s premlčaním nároku, neuplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (1.12.2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 20.9.2019). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.9.2019. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 OZ dňa 20.10.2019, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je preto zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 2.12.2019 - toto právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.11.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade došlo v súlade s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.11.2019, aj premlčacia doba pre

všetky splátky splatné po 20.11.2019 začala v súlade s ust. § 103 OZ plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.11.2019) a uplynula by najskôr dňa 20.11.2022. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 23.10.2020, žalobca svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby (§ 103 OZ, § 107 OZ). Preto nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný.

52. Keďže vecná legitimácia strán sporu je v spore daná a uplatnený nárok nie je premlčaný, odvolací súd podrobil prieskumu vec samu s tým, že sa stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že ide o spotrebiteľský nárok, vyplývajúci zo zmluvy o sprostredkovateľskom úvere a keďže vo svojom zrušujúcom uznesení a to v bode 19. uviedol, že v zmluve o úvere je určito a zrozumiteľne určená celková výška poskytnutého úveru, výška a typ úrokovej sadzby, počet splátok, výška splátky, jej frekvencia, lehota splatnosti jednotlivých splátok, lehota splatnosti prvej splátky a poslednej splátky, celková suma, ktorú je žalovaná povinná v súvislosti s úverom zaplatiť, ako aj ročná percentuálna miera nákladov, vrátane predpokladov, použitých na jej výpočet. Podľa názoru odvolacieho súdu takto stanovené zmluvné podmienky bez ťažkostí a s istotou umožňovali žalovanej ako spotrebiteľovi poznať všetky podmienky pre budúce plnenie zmluvy a identifikovať rozsah svojho záväzku, vrátane poplatku za poistenie a iných poplatkov a pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že Zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch, ktorý je správne vo výške 8.408,40 eur a nie 8.396,62 eur podľa zmluvy, je v sume 11,78 eur, aj keď je rozdiel nie až tak zanedbateľný, išlo o údaj, kde pri výpočte celkovej čiastky, ktorú bola povinná žalovaná zaplatiť je potrebné vychádzať aj zo znenia bodu 5.5.3. Obchodných podmienok, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, čo treba zohľadniť aj v danom spore, čím nie je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle hore citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z..

53. Zmluva o splátkovom úvere č. č. 5028875311 bola uzatvorená dňa 23.05.2011, a teda záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, preto sa v zmysle ust. § 10c nariadenia vlády výška úrokov spravuje predpismi účinnými k 31. januáru 2013. Od dňa 16.3.2016 je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0%, preto je od dňa 16.3.2016 pri zmluvných vzťahoch ktoré vznikli pred 1. februárom 2013 sadzba úroku z omeškania vo výške 8%. Žalobca si teda uplatnil úrok z omeškania vo výške 8 % ročne v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky od 25.3.2020, t.j. od postúpenia pohľadávky zo sumy dlžnej istiny vo výške 2.924,31 eur, ktorú žalovaná nerozporovala.

54. Čo sa týka postúpenia pohľadávky, ako aj vymedzenia sporných a nesporných skutočností, v tomto smere odvolací súd dopĺňa, že podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Citované ustanovenie upravuje postúpenie pohľadávky na základe zmluvy, ktorou dochádza k zmene v osobe veriteľa. Do právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastupuje namiesto pôvodného veriteľa nový veriteľ bez toho, že by inak sa tento vzťah zmenil. Pohľadávka prechádza v stave, v akom existuje v čase postúpenia, vrátane jej príslušenstva. Zmluvu uzaviera pôvodný veriteľ (postupiteľ) a iný subjekt postupník, ktorý nastupuje na miesto pôvodného veriteľa. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, pretože zmena v osobe veriteľa sa nedotýka práv a povinností dlžníka zo záväzkového vzťahu. Čas, miesto, predmet plnenia i ďalšie podmienky zostávajú nezmenené. Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla, v ktorom prípade ide už o zmenu zmluvy, a teda zmenu vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku, ktorá predpokladá v zmysle § 493 OZ dohodu zmluvných strán (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 14. októbra 2010 sp. zn. 3Obdo 7/2009).

55. Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom. Obsahom nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu na majetok postupníka. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy o postúpení sa nemení ani postavenie dlžníka. Jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník oznámi. Nemení sa nič na jeho povinnosti dlh splatiť. Povinnosť dlžníka sa potom, ak mu niektorý z účastníkov zmluvy o postúpení postúpenie oznámi spôsobom predpokladaným v § 526 OZ, mení len v tom, že miesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi. Pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku. Je len vecou dohody postupcu a postupníka, kedy a či vôbec dlžníkovi oznámia, že došlo k postúpeniu, to platí aj voči tretím osobám. Nemožno vylúčiť ani dohodu, že postúpenie neoznámia vôbec. K platnosti

o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obo 93/2008 zo dňa 20. mája 2009).

56. Predmetná zmluva o postúpení pohľadávky po obsahovej ako aj formálnej stránke spĺňa zákonné kritéria platnosti právneho úkonu podľa § 34 OZ, keďže podľa § 35 ods. 2 OZ právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

57. Tu treba apelovať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 8Cdo/169/2020, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásenie predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkom na zaplatenie pohľadávky, z ktorej ale nemusí vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky s tým, že s týmto záverom sa stotožnilo aj kolégium občianskoprávneho úseku Krajského súdu v Košiciach dňa 6.4.2022.

58. V smere napádanej skutočnosti doručovania výziev, za účelom zabezpečenia prevencie nepredvídateľných súdnych rozhodnutí, odvolací súd poukazuje na princíp rovnosti zbraní, ktorý predstavuje jednu z črt širšieho ponímania spravodlivého procesu a vyžaduje, aby každá strana mala primeranú možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do zjavnej nevýhody voči oponentovi. Uvedené znamená, že procesná strana musí mať rovnakú možnosť hájiť svoje záujmy a žiadna z nich nesmie mať podstatnú výhodu voči protistrane [viď napríklad rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Delcourt proti Belgicku z roku 1970].

59. Koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojho procesného návrhu, ale zároveň zoznámiť sa a vyjadriť sa k všetkým predloženým dôkazom alebo stanoviskám s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Porušenie princípu rovnosti zbraní znamená, že nesprávnym postupom súdu sa jedna strana sporu dostáva do nevýhodnejšieho postavenia ako druhá strana sporu. Dotknutá strana v dôsledku tohto postupu súdu nemá v porovnaní s protistranou možnosť byť pred rozhodnutím súdu oboznámená so všetkými skutočnosťami, ktoré boli podkladom pre samotné rozhodnutie a nemá možnosť ovplyvniť rozhodnutie súdu vyvrátením argumentov, ktoré súdu uviedla protistrana.

60. Obligatórne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení a vymedzenie predmetu dokazovania má rovnako zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v kontradiktórnom sporovom konaní. Na to slúži časť konania, ktorá sa nazýva príprava pojednávania, v rámci ktorej súd musí „vytriediť“ skutkové okolnosti tak, aby vedel určiť, ktoré sú relevantné a následne určiť, ktoré z relevantných tvrdení sú medzi stranami sporné a ktoré považuje za nesporné. Postup súdu na základe uvedených úkonov je pre sporové strany potom predvídateľný a transparentný a umožňuje stranám adekvátne reagovať primeranými prostriedkami procesného útoku a obrany vo vzťahu k ochrane ich subjektívnych práv a oprávnených záujmov. Uvedené sa primerane vzťahuje aj na predbežné právne posúdenie vecí, ktoré je sudca povinný stranám oznámiť na prvom pojednávaní. Na jeho základe je potom stranám dostatočne zrejmé, aký výrok rozhodnutia vo veci samej možno očakávať v nadväznosti na prípravu pojednávania. Predbežné právne posúdenie vecí má predovšetkým umožniť objektívnu predvídateľnosť následného súdneho rozhodnutia a vytvoriť priestor na prehodnotenie vlastnej procesnej pozície sporových strán, ich vecnú a efektívnu právnu argumentáciu, riadne substancovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov a pod. Ide teda o zásadný inštitút, ktorého účelom je aj prevencia tzv. prekvapivých súdnych rozhodnutí.

61. Na zabezpečenie prevencie nepredvídateľných súdnych rozhodnutí slúžia viaceré postupy, upravené v CSP. Podľa ust. § 150 ods. 2 CSP môže súd na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia. Podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, upravujúceho postup súdu na pojednávaní, je povinnosťou súdu po úvodných úkonoch a prednesoch strán zaujať stanovisko nielen k tejto otázke, ale aj k otázke, ktoré dôkazy vykoná, ktoré nevykoná a uviesť svoje predbežné právne posúdenie vecí. Podľa ust. § 181 ods. 4 CSP môže súd umožniť stranám dodatočné prednesenie skutkových tvrdení a označenie alebo predloženie dôkazov na ich preukázanie a uložiť im lehotu na splnenie tejto povinnosti.

62. Procesné povinnosti a zodpovednosť strán tvrdiť skutkové okolnosti a navrhovať dôkazy je teda doplnená oprávnením súdu požadovať ďalšie vysvetlenia v prípade, že súdu chýbajú podstatné a rozhodujúce skutočnosti. Pri zisťovaní skutkového deja teda súd nepracuje len so skutkovým materiálom, ktorý mu strany predložia. Samozrejme, súd nesmie vyšetrovať a pátrať po skutkových tvrdeniach a nahrádzať aktivitu a procesnú zodpovednosť strán. Citované zákonné ustanovenia (§ 150 ods. 2, § 181 ods. 4 CSP) však zmierňujú striktnú nastavenú prejednacíu zásadu a znemožňujú stranám, aby pri hľadaní materiálnej pravdy limitovali súd len svojimi tvrdeniami, pokiaľ súd nemá jasno v podstatných a rozhodujúcich skutočnostiach. Súd v rámci týchto oprávnení môže stranám napríklad uviesť, že na preukázanie nimi tvrdených skutkových okolností neuviedol dôkaz a vyzvať stranu na navrhnutie dôkazu. S nastolenou otázkou úzko súvisí aj ust. § 186 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Citované ustanovenie oprávňuje súd, aby si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení strán sporu. Súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi stranami sporu nie sú sporné, nemusí skúmať, či tieto tvrdenia korešpondujú so skutočným stavom a môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia. Pri prevzatí zhodných skutkových tvrdení je však súd limitovaný v tom smere, že nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia, u ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Ak má teda súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení, vykoná ohľadom nich dokazovanie.

63. V danom konaní nakoľko ide o spotrebiteľský spor, treba brať zreteľ aj na ust. § 295 CSP a § 296 CSP, keďže tieto spory vyžadujú zvýšenú sudcovskú kontrolu a tým osobitný prístup zo strany súdu.

64. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

65. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

66. S apelom na hore uvedené skutočnosti a zákonné citácie tak nie je dôvodná odvolacia námietka, že ide novoty v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 CSP, čo sa týka zdokladovania doručovania predmetných výziev.

67. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto v zmysle § 388 CSP odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom povolil žalovanej žalobcovi zaplatiť žalovanú istinu s priznaným príslušenstvom v 100-eurových mesačných splátkach v zmysle § 232 ods. 4 CSP, keďže po preskúmaní spisu zistil, že aj keď vo veci nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie z dôvodov hodných osobitného zreteľa, nároku na náhradu trov konania úspešnej strane sporu, žalovaná je vo finančnej tiesni, aj keď je th. č. zamestnaná ako učiteľka u zamestnávateľa Základná škola Krásnohorské Podhradie, jej mesačný príjem vo výške 1.098,94 eur, ktorý je jej jediným príjmom, pričom má aj vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, ktoré navštevuje Základnú školu v Rožňave a trpí zdravotnými problémami, ako aj alergiou na potraviny, s čím sú spojené zvýšené výdavky s poukazom na aj na splátky a výdavky titulom už priznaných plnení cestou súdu, sú podľa odvolacieho súdu odôvodnenými skutočnosťami pre povolenie priznanú istinu s príslušenstvom zaplatiť žalobcovi v splátkach s tým, že priznaná 100,00 eur výška splátky je v danom prípade adekvátna na celkové zaplatenie priznaného dlhu žalovanej voči žalobcovi, ktorý je v danom prípade veriteľom poskytujúcim úvery aj iným subjektom s tým, že uvedenú pohľadávku získal na základe postúpenia pohľadávky a týmto spôsobom zo strany žalovanej z dôvodu jej finančnej tiesne dôjde k úhrade uloženej povinnosti.

68. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

69. Žalobca bol v konaní na súde prvej inštancie, ktoré po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom tvorí jeden celok, úspešný (viď uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.11.2019 sp.zn. I.ÚS 453/2019), keďže len dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú

časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu, tak nemohol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nasledujúcom po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu rozhodovať o trovách odvolacieho konania ako o samostatnom inštitúte, keďže ide o jednotné konanie a jedny trovy konania, o ktorých je tak potrebné rozhodnúť v zmysle § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP (viď v tomto znení aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.3.2019 sp.zn. 27Co/146/2018, 3Co/78/2021, 3Co/115/2022 a ďalšie) a preto v zmysle § 388 CSP odvolací súd zmenil rozsudok vo výrokoch pod č. II. a III. tak, že žalobcovi proti žalovanej priznal 100% nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie s tým, že v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP v odvolacom konaní priznal plne úspešnému žalobcovi proti neúspešnej žalovanej 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške priznaných nárokov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom, keďže súdy v spore nevzhľadli dôvodnosť naplnenia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

70. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).